

ਪਾਨ ੧ ਵਰਤੋਂ...

पशासाठा झाला रक्ताच्या नात्यावर.

कधा धराताल पलगावर तर कधा धराच्या बाहर आट्यावर बसत असत. वयोमानुसार त्यांना ऐकू देखील कमी प्रमाणात येत होते. जळगाव जिल्हयाच्या रावर तालुक्यातील रोडोदा या गावी हे भारंबे दाम्पत्य रहात होते. रोडोदा येथे ते आपली शेती व घर सांभाळत होते. ते रहात असलेल्या घराजवळ एका परिवाराला कोरोनाची बाधा झाली होती. त्यामुळे ते रहात असलेला परिसर कंटेन्मेंट झोन म्हणून जाहीर झाला होता. या परिसरातील प्रत्येक घरातील सदस्यांची दरोज नियमीतपणे कोरोना तपासणी केली जात होती. दररोज सकाळी आरोग्यसेवक या परिसरात घरोघरी जावून प्रत्यकाची ऑक्सीजन लेव्हल व तपमान तपासत होते. जेष्ठ नागरिक भारंबे दाम्पत्य रहात असलेल्या घराजवळच परेश खुशाल भारंबे हा ३२ वर्ष वयाचा तरुण रहात होता. तो नात्याने या भारंबे दाम्पत्याचा चुलत नातू होता. वयोवृद्ध ऑंकार भारंबे घराबाहेर ओट्यावर बसण्यास आले म्हणजे परेश देखील त्यांच्याजवळ येवून बसत असे. त्यामुळे नात्याने आजोबा असलेले ऑंकार भारंबे व नातू परेश यांच्यात नेहमी इकडचे तिकडचे संभाषण होत असे. त्यातून परेश यास ऑंकार भारंबे यांच्या बच्याच गोषी माहीत झाल्या होत्या. पेन्शनर असलेले ऑंकार भारंबे यांनी कधी पेन्शन घेतली? किती घेतली असेल? त्यांच्या घरात किंती रक्कम शिल्षक असेल? याचा अंदाज व मागोवा परेश घेत असे. परेश हा इंजीनिअरिंग डिप्लोमाच्या दुसऱ्या वर्षाचा अँफीअर विद्यार्थी होता. त्याला दारु पिण्याचे व्यसन होते. तसेच त्याचावर जवळपास दोन ते अडीची लाख रुपयांचे कर्ज असल्याचे देखील समजते. आपल्यावर असलेले कर्ज फेडण्याची परेश यास चिंता होती. त्यातच त्याला दारु पिण्याचे देखील व्यसन होते. कर्ज फेडण्यासाठी त्याला पैशांची गरज होती. नात्याने आजोबा लागणाऱ्या ऑंकार भारंबे यांच्या घरात किमान पन्नास हजार रुपये असतीलच असा पक्का अंदाज परेश याने घेतला होता. ते पैसे आपल्याला मिळाले तर आपली आर्थिक अडचण दूर होवू शकते असा विचार परेश याने मनाशी केला होता. त्यादृष्टीने तो अजून माहीती घेण्यासाठी ऑंकार भारंबे यांच्याशी जवळीक साधून होता. तो त्यांच्या घराजवळच रहात होता. ऑंकार बाबा घराच्या ओट्यावर येवून बसले म्हणजे परेश देखील त्यांच्याजवळ येवून त्यांची विचारपूस करण्यास येवून बसत असे. कर्ज फेडण्यासाठी ऑंकार बाबा यांच्या घरातून रात्री पैसे व दागिने चोरी करण्याची आयडीया त्याच्या मनात आली. दोघांना जाग आल्यास ठार करण्याचा कुविचार देखील परेशच्या मनात सतत येत होता. त्याच्यावर असलेला कर्जाचा डोंगर त्याला स्वस्थ बसू देत नव्हता. त्यामुळे त्याच्या मनात कुविचारांनी थैमान घातले होते. त्यामुळे तो अस्वस्थ रहात होता. अखेर भारंबे दाम्पत्यांसाठी ती काळात्र जवळ आली. नात्याने आपला चुलत नातूच काळ बनून आपला जीव घेणार असल्याची कल्पना या जेष्ठ नागरिक दाम्पत्याला कशी येणार होती? नियतीची लेखणी कुणाला माहीत नसते. नियतीचा लेखा जोखा केवळ नियतीलाच माहीत असतो. आपल्या जीवनात पुढे काय वाढून ठेवले आहे हे कुणालाही माहीती नसते. त्यामुळे वृद्धपकाळात जीवन व्यांतीत करणा-या भारंबे दाम्पत्याला देखील नियतीचा लेखाजोखा माहीती नव्हता. बुधवार दि. ९ सप्टेंबरच्या मध्यरात्री निरव शांततेत कुविचाराने ग्रासलेल्या परेश भारंबे याने सुरीसह चोरपावलांनी ऑंकार भारंबे यांच्या घरात प्रवेश केला. ऑंकार भारंबे यांना निट चालता येत नाही व ऐकू देखील कमी येते या गोषीचा गैरफायदा घेण्याचे परेशने ठरवले होते. घरातील पैशांची शोधाशोध करत असतांना सुमन भारंबे या आजीला जाग आली. आजी सुमन भारंबे यांना जाग आल्यामुळे त्याने सर्वप्रथम सुरीसह आपला मोर्चा वयोवृद्ध सुमन भारंबे यांच्याकडे वळवला. नात्याने आजी असलेल्या वयोवृद्ध सुमन भारंबे या आजीच्या गळ्यातील मण्यांची पोत व हातातील बांगड्या त्याने हिसकावून घेतल्या. सुमन भारंबे या आजीने त्याला प्रतिकार करण्यास सुरुवात केली. मात्र त्या वयोवृद्ध असल्यामुळे त्यांचा प्रतिकार कमी पडला. कुणाला समजू नये त्यापुर्वीच त्याने हातातील सुरीने त्यांच्या पोटावर व गळ्यावर सपासप वार केले. त्यामुळे त्या रक्ताच्या थारोळ्यात स्वयंपाक खोलीत पडल्या. त्या आवाजाने झोपलेल्या ऑंकार महाजन यांना जाग आली. तेवळ्या वेळात त्यांची पत्नी सुमन यांची हत्या झालेली होती. ऑंकार भारंबे यांना निट चालता येत नव्हते. त्यांना चालण्यासाठी वॉकरची मदत घ्यावी लागत असे. त्यामुळे त्यांची हत्या करणे परेश यास सोपे गेले. परेशने त्यांची देखील सुरीने हत्या केली. त्यानंतर पेशने घरातील शिल्षक असलेले ५४ हजार ३४० रुपये रोख ताब्यात घेतले. रोख रक्कम, तुटलेल्या मण्यांची पोत व बांगड्या असा ऐवज घेवून त्याने गुपचूप तेशून पोबारा केला. दोघा जेष्ठ नागरिक दाम्पत्यांची हत्या केल्यानंतर परेश आपल्या घरी आला. मात्र त्याचा मळकट रुमाल घटनास्थळावर राहून गेला. हा रुमाल पुढील पोलिस तपासात एक महत्वाचा दुवा ठरला. त्यानंतर गुरुवार १० सप्टेंबरचा दिवस उजाडला. सकाळी सर्व जण आपाल्या कामाला लागले. नेहमीप्रमाणे गावातील आरोग्य उपकेंद्राचे आरोग्यसेवक हारून काझी कोबीड रुणांच्या तपासणीसाठी परिसरातील कंटेन्मेंट झोनमध्ये तपासणीसाठी आले. सकाळी साडेदहा वाजता आरोग्यसेवक भारंबे दाम्पत्याच्या घरी पोहोचले. त्यावेळी त्यांना घराचा दरवाजा लोटलेला दिसला. सुरुवातीला आरोग्यसेवक हारून काझी यांनी ऑंकार बाबा यांना बाहेसुन आवाज दिला. दोन ते तीन वेळा आवाज देऊनही घरातून प्रतिसाद मिळाला नाही. त्यामुळे आरोग्यसेवक काझी यांनी दरवाजा हळूच उघडला. समोर दिसलेले भयावह चित्र बघून आरोग्यसेवक काझी यांना शॉक बसला. दोधे जेष्ठ नागरिक दाम्पत्य रक्ताच्या थारोळ्यात पडलेले त्यांना दिसून आले. ऑंकार भारंबे यांचा मृतदेह बेडरमध्ये तर सुमनबाई यांचा मृतदेह स्वयंपाक घरात पडलेला होता. आरोग्यसेवक काझी यांनी तात्काळ या घटनेची माहीती सरपंच व पोलिस पाटील वासुदेव हिवरे यांना दिली. पोलिस पाटील यांनी घटनास्थळावर येवून घटनेची खात्री करून घेतली. दरम्यान घटनास्थळावर परिसरातील नागरिकांची गर्दी जमली होती. पोलिस पाटील हिवरे यांनी या घटनेची माहीती सावदा पोलिस स्टेशनला दिली. दुर्हेणी खूसांची माहीती मिळताच स.पो.नि. राहुल वाघ यांनी आपल्या सहका-यांसंह घटनास्थळी धाव घेतली. या घटनेबाबत त्यांनी वरिष्ठांना कळवले. गुन्हयांचे गांभीर्य लक्षात घेत पोलीस अधीक्षक डॉ. पंजाबराव उगाले, अप्पर पोलीस अधीक्षक भायश्री नवटके यांनी तात्काळ घटनास्थळाला भेट देत गुन्हा उघडकीस आणण्याकामी स.पो.नि. राहुल वाघ यांना योग्य त्या सुचना व मार्गदर्शन केले. या घटनेप्रकरणी सावदा पोलिस स्टेशनला अज्ञात मारेक्याविरुद्ध खूनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. सदर गुन्हा भाग ५ गु.र.न. ३५/२० भा.द.वि.३०२ नुसार दाखल करण्यात आला. या गुन्ह्याच्या तपासकामी डीवायाएसपी गजानन राठोड, स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलिस निरिक्षक बापू रोहेम, सावदा पोलीस स्टेशनचे स.पो.नि. राहुल वाघ, पोलीस उपनिरिक्षक राजेंद्र पवार, पो.हे.कॉ. पांडुरंग

बातम्या

सोमवार दि. २१ सप्टेंबर २०२० ते श्विवार दि. २७ सप्टेंबर २०२०

କାହିଁମ ଦେଖିଯା

गावातल पचाना माटवलला होता.या प्रकरणावर त्यावळा तातुरता पडदा पडलेला होता. दोघे ही तरुण दोघांच्या ही अंगात सळसळते रक्त असल्याने खूनशीपणा दोघात राहिलेला होता. त्या भांडणाची सल दोघांच्या ही मनात होतीच. म्हणून तरीही त्या दोघात गेल्या पंधरा दिवसापासून अधून मधून वाद विवाद हा होत होता. किरण हा त्या वादातून किशोर याला धमकी देत होता. म्हणून किशोर याने याबाबतीच तक्रार जवळच्याच इस्पुर्ली पोलीस स्टेशनला दिली होती. आपल्या तक्रारीत त्याने किरणापासून आपल्या जीवितास धोका असल्याचे म्हटले होते. चुकून म्हैस शेतात गवत चरण्यासाठी गेली तर एवढ्याशा घटनेचा त्यावेळी त्याने एवढा मोठा बाऊ केला होता.त्याच्या तक्रारची दखल घेत त्यावेळी किरणला पोलीसांनी बोलावून घेऊन समज दिलेली होती. याचा राग किरणला आलेला होता.तो किशोरवर जास्तच चिडून होता.त्याला किशोर याला कायमचा धडा शिकवायचा होता. म्हणून तो त्याचेवर डुख धरून होता. गावात अगर कुठेही ते दोघे समोर समोर भेटले की एकमेकांकडे बघुन खूनशीपणाने बघत होते. गेल्या तीन वर्षांपूर्वी किशोर याचे लग्न झाले होते.त्याला एक वर्षाचा मुलगा ही होता.त्याच्यावर संसाराची जबाबदारी वाढल्याने तोच आता म्हैशीची वैरण पाणी बघत होता. आपल्या म्हैशीसाठी तो नदीकाठावरील हत्ती गवत कापून आणीत होता. आता ते दोघे ही एकमेकांच्या शेतातील गवत कापत होते. त्यातून ही वाद वाढत चालला होता. किशोर याचे आजोळ राधानगरी जवळील कौलव येथे आहे. त्याच्या आजोबाचे नुकतेच निधन झाल्याने किशोर याच्या घरातील त्याचे आई वडिल आणि त्याची बायको हे कौलव येथे गेले होते. त्यामुळे गुरुवार दि. १० सप्टेंबर २०२० रोजी सकाळी ११ वाजणेच्या सुमारास किशोर हा आपल्या दुचाकीवरून कॉलेजच्या रस्त्यावरून खडीचा माळ या आपल्या शेताकडून नेहमीप्रमाणे येत होता. हा रस्ता कॉलहापूर राधानगरी राज्य महामार्गापासून जवलच ५० मीटर अंतरावर आहे. त्यामुळे या रस्त्यावरून लोकांची वर्दळ ही सारखीच असते. त्यातच त्याचेळी किरण हा किशोर याच्या आडवा आला होता. त्याच्या हातात कोयता होता.त्याने किशोर याला अडवून त्याची गाडी खाली पाडले आणि बघुन घेतो असे म्हणत कुणाला काही कळायच्या आतच त्याने त्याच्या मानेवर इतक्या क्रुरपणे कोयत्याने वार केले की, तो जागीच रक्ताच्या थारोळ्यात खाली कोसळला होता.त्याच्या मानेतून रक्ताच्या धारा लागलेल्या होत्या. त्याने कोयत्याने केलेल्या वर्मी घावात त्याची मान जवळपास धडावेगाळीच केली होती. आजूबाजुच्या लोकांना ही हे काय घडले याची कल्पना आलेली नव्हती. लोक बघता बघता घटनास्थळाकडे धावत आले होते.किरणच्या हातात रक्ताळलेला कोयता असल्याने बघ्यापैकी कुणी ही पुढे येण्याचे धाडस करीत नव्हते. याचाच फायदा घेत आणि रक्ताळलेला कोयता हातात घेऊन किरण हा गवातील चौकात येऊन आपण किशोर आणि त्याच्या चुलत्याचा ही खून केल्याचे ओरडून सांगत होता.त्याला पकडण्याचे धाडस कुणीच करत नव्हते.बघता बघता या खूनाची बातमी कुरुकलीसह शेजाच्याच्या गवात ही पोहचली होती.घटनास्थळी गवातील लोकांनी गर्दी केली होती.रस्त्याच्या कडेला मयत किशोर याची दुचाकी पडली होती.तर बाजुलाच त्याचा मृतदेह रक्ताच्या थारोळ्यात पडला होता.एखाद्या हिंदी सिनेमाच्या घटनेला ही लाजवेल अशी थरारक घटना घटना घडली होती.या घटनेनंतर किरण हा रक्ताळलेला कोयता घेऊनच इस्पुर्ली पोलीस ठाण्यात स्वतःहून हजर झाला होता.त्याच्या हातातील रक्ताने माखलेला कोयता बघून पोलीस ही आवाक झाले होते.त्यांनी त्याला ताब्यात घेऊन त्याच्याकडे या घटनेची चौकशी केली असता. त्याने आपण किशोर ऊर्फ काशीनाथ पाटील याचा खून केल्याचे पोलीसांना सांगितले. या घटनेची माहिती इस्पुर्ली पोलीसांनी करवीर पोलीसाना दिली. कारण इस्पुर्ली पोलीस ठाणे हे करवीर पोलीस ठाण्याचे अंकीत येत होते. करवीर पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक संदीप कोळेकर हे आपल्या सहकार्यास घटनास्थळी दाखल झाले होते.या घटनेची माहिती मिळताच पोलीस उपाधीक्षक प्रशंसात अमृतकर यांनी ही घटनास्थळी भेट देऊन घटनेची माहिती घेतली होती.पोलीसांनी घटनास्थळाचा पंचनामा करून मयत किशोर याचा मृतदेह शवविच्छेदनासाठी सरकारी रुणालयात पाठवून दिला होता.संशयीत आरोपी किरण पाटील हा स्वतःहून पोलीस ठाण्यात हजर झाल्याने ही घटना नेमकी कोणत्या कारणातून घडली आहे याची कल्पना पोलीसाना आलेली होती. पोलीसांनी किरण पाटील याला ताब्यात घेऊन त्याच्याकडे या घटनेची चौकशी केली असता. त्याने कोणतेही आढेवेढे न घेता आपला गुन्हा कबुल केला होता. मयत किशोर याच्या भावाने या घटनेची फिर्याद करवीर पोलीस ठाण्यात दिली होती. त्याच्या तक्रारीवरून पोलीसांनी किशोर साताप्पा पाटील (वय ३०) याच्या खून प्रकरणी किरण हिंदुराव पाटील (वय ३२) याच्या विरोधात भा.दं.वी.कलम ३०२ प्रमाणे गुन्हा नोंदवून त्याला कोल्हापूर येथील कोयर्ता उभे केले असता.मा.न्यायालयाने त्याला सहा दिवसांची पोलीस कोठडी सुनावली होती. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्याच्याकडून गुन्ह्यात वापरलेला कोयता जस केला होता.या घटनेनंतर मयत किशोर याच्या नातेवाईकांनी या घटनेबाबत पोलीस उपाधीक्षक प्रशंसात अमृतकर याना धारेवर धरून मागे आठ दिवसापूर्वी किशोर याने आपल्या जीवीतास किरण पाटील याच्याकडून धोका असल्याची तक्रार पोलीस ठाण्याला दिली असताना ही या तक्रारीची गंभीरतेने दखल न घेता केवळ किरण याला समज देऊन सोडून देण्यात आल्याने ही खूनाची घटना घडल्याचे सांगत त्यांना धारेवर धरले होते. यावेळी पोलीस उपाधीक्षक यांनी याबाबत चौकशी करून संशयीत आरोपीची गय केली जाणार नसल्याचे मयताच्या नातेवाईकांना सांगितले. या घटनेचा पुढील तपास करवीर पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक संदीप कोळेकर हे करीत आहेत. केवळ नदीकाठावरील गवत कापल्याच्या वादातून किरण याने किशोर याचा कोयत्याने खून केल्याची घटना घडल्याने आजची तरुण पिढी ही कोणत्या दिशेने जात आहे.राग आणि भीक माग अशीच त्यांची गत होते.मुळात भांडणाला आणि त्यातून खूनासारख्या घटनेला कोणतेही क्षुल्क कारण पुरेसे ठरत असल्याचेच या घटनेतून दिसून येते.

लग्न ठरताच त्याच्या डोक्याचा ताप ...

परंतु गेल्या दोन दिवसांपासून ते घरी परतलेच नाहीत. त्यांच्या घरच्यांनी सर्वथ शोध घेतल्यानंतर त्यांच्या कुटुंबियांनी २८ ऑगस्ट रोजी नागपाडा पोलीस ठाण्यात ते हरवल्याची तक्रार दिली. मुंबई महानगरपालिकेत चांगल्या पदावर काम करणारा हा अधिकारी अचानक बेपत्ता झाल्याने नागपाडा पोलीसांनी या तक्रारीची गंभीर दखल घेतली. नागपाडा पोलीस ठाण्याचे वरीष पोलीस निरीक्षक सतीश कदम, पोलीस निरीक्षक दुष्यंत चव्हाण यांच्या मार्गदर्शनाखाली सहाय्यक पोलीस निरीक्षक संदेश मांजरेकर, पोलीस उपनिरीक्षक एकनाथ देसाई, बी.डी.जाधव, अनिल शिंदे या पथकाने तपास सुरु केला. पोलीसांनी याबाबत चौकशी सुरु केली. त्याचा मोबाईल तसेच त्यांच्या कार्यालयात, घरी त्यांचे मित्र, नातेवाईक वे सर्वची पोलीसांनी चौकशी केला. ज थाडकार सशायत वाटल त्याच जाबंजबाब घतल. त्याच्या बैकेच्या व्यवहारवरही पोलीसांनी लक्ष ठेवले असता त्यातूनही काही व्यवहार होत नसल्याचे लक्षात आले. तरी तपासाला काही गती काही मिळत नव्हती. हरवलेल्या व्यक्तीबद्दल पोलीसांना तूसभर हि माहिती मिळाली नाही. पैशासाठी कुणी त्यांचे अपहरण केले असेल असा विचार केला तरी तपासा त्याच्या कुटुंबियांना कुणाचा फोन ही आलेला नाही. मग हे अचानक बेपत्ता कसे झाले याचाच विचार तपास यंत्रणा कीरीत होती. या तपासात जाणकार पोलीस अधिकारी लक्ष घालून होते. आता तपास पथकाने त्यांच्या कुटुंबियांवर लक्ष ठेवले. पत्नी बरोबर त्यांची कुरबुर होत होती. पत्नी व त्यांच्यात शुल्क कारणवरून वाद होत होता अशी माहिती पोलीसांना मिळाली होती. त्या अनुषंगाने पोलीसांनी चौकशी केली. परंतु त्यातूनही काही निष्पत्त झाले नाही. पोलीस सर्व बाजू तपासून पाहत होते. तरीही अशोक राऊत यांच्या बेपत्ता होण्यामोरे गृह अजूनही गुलदस्त्यातच होते. मग पोलीसांनी अधिक खोलवर जाऊन तपास करण्यास सुरुवात केली. त्यांच्या मोबाईल कॉल रेकॉर्ड काढून ते पोलीसांनी बारकाईने तपासले असता ते हरवण्यापूर्वी संपर्कात असलेल्या व्यक्तीचे नंबर पोलीसांना मिळाले. या नंबरवरून पोलीसांनी एलफिन्स्टन परिसरात राहणा-या दोन तरुणांना ताब्यात घेतले. हे तरुण हरवलेल्या व्यक्तीच्या सतत संपर्कात होते. हेच संशयित हरवलेल्या व्यक्तीचा क्लूयू देऊ शकतात याची खात्री पोलीसांना होती. कोण राऊत आम्ही कुणाला ओळखत नाही. साहेब आम्ही आमचे घर भले आणि आमचे काम भले या व्यतिरिक्त आम्ही कुठे जात-येत नाही. असं सांगत त्यांनी सुरवातीला उडवाउडवीची उत्तरे देण्यास सुरुवात केली. परंतु पोलीसांचा संशय अधिकच बळावल्यानंतर पोलीसांनी त्यांच्या चौकशीची पदूत बदलत त्यांना पोलीसी खाक्या दाखवला. तसे ते सुतासारखे सरळ होत त्यांनी थेट राऊतच्या हत्येची कबुली दिली. संशयित आरोपींनी हत्येची कबुली दिली असली तरी त्यांनी राऊतची हत्या का केली हा यक्ष प्रश्न होताच. पोलीसांनी अधिकच चौकशीचा फास आवळताच मयतचे एका तरुणाबरोबर समलैगिक संबंध असल्याचे समजे आले.जेव्हा त्यांच्यात विटष्ट आले तेंव्हा एका मित्राच्या मदतीने राऊत यांचा काटा काढल्याचे संशयितांच्या चौकशीतून समजले. समाजमाध्यमांवरून या दोघांची ओळख झाली होती. दोघे एकमेकांना भेट देते. त्यांची घड मैत्री झाली होती. त्याच्या मानेवर आरोपी तरुणाने नेतृत्वात आले. तरीही हे व्यक्ती त्याचा पिच्छा सोडत नव्हती. त्याच्या याच त्रासाला कंटाळून या तरुणाने आपल्या मित्राच्या मदतीने राऊत यांचा काटा काढला. दारूची पार्टी आहे असे सांगून दोघेजण राऊतला भिंवडीला घेऊन गेले. तेथे एथेच्छ दारूची पार्टी देयात आली. राऊत ही मनमुरादपणे दारू प्यायला. आता राऊतची शुद्ध हरपली होती. हिच संधी साधून त्याची हत्या करण्यात आली. जंगलात दोन दिवस आधी खणून ठेवलेल्या खड्यात त्याला पुरुन टाकले. आरोपीच्या कबुली जबाबादंतर पोलीसांनी आरोपींना न्यायालयात हजर केले असता न्यायालयाने आरोपींना १९ सप्टेंबर पर्यंत पोलीस कोठडी सुनावली आहे.

शुल्लक वाद प्राणावर बेतला...

या थप्पडची गुंज अल्तमश यास ऐकावीच लागेल असे शाहरुख याने मनाशी म्हटले होते. आता काहीही करून अल्तमश यास कायमचा धडा शिकवायचा असे शाहरुख याने नक्की केले होते. दोघातील वाद व हाणामारी झाल्यानंतर दोघे तेशून निधून गेले. मात्र शाहरुख याने अल्तमश यास बघून घेण्याची भाषा केली होती. आपल्या कानशिलात लगावणारा अल्तमश हा रात्रीच्या वेळी भुसावळ शहरातील खडका चौकुली जवळ उभा असल्याचे शाहरुख यास समजले. त्यामुळे त्याचा वचपा काढण्यासाठी त्याने त्याचे साथीदार शेख युसूफ, समीर शेख रहेमान शेख, अमीर युसूफ शेख व आदर्श गायकवाड या चौधांना बोलावून घेतले. शाहरुख सह सर्व पाच जणांनी रात्रीच्या वेळी अल्तमश याच्या मानाशी अल्तमश यास सुरुवात केली. आपल्या ठेवण्याची भित्तीपेटी तेशून पळ काढला. त्यावेळी जखमी अल्तमश यास नेण्याच्या जिवेध्या हल्ल्यामुळे जखमी अल्तमश जिवाच्या आकांताने ओरडू लागला. या हल्ल्याचे दृश्य समजताच परिसरातील दुकानदारांनी आपली दुकाने पटापट बंद केली व त्यांनी भित्तीपेटी तेशून पळ काढला. त्यावेळी जखमी अल्तमश यास नेण्याच्या आतेभाऊ जावेद हा तेथे टपरीवर चहा आपल्या ठेवण्याची भित्तीपेटी आलेला होता. त्याने हा प्रकार बघताच मारेकरी पक्कू गेल्यानंतर घटनास्थळ गाठले. जावेद याने त्याचा मामा शेख रशीद शेख मासुम यांना फोन करून या घटनेची माहिती दिली. आपल्या नातेवाईकांनी अल्तमश यास नेण्याची भित्तीपेटी केले. दरम्यान मयत अल्तमश यास चौडील शेख रशीद शेख मासुम यांनी दिलेल्या फिर्यादीनुसार भुसावळ बाजारपेठ पोलिस स्टेशनला खूनाचा गुन्हा दाखल झाल्यानंतर भुसावळ बाजारपेठ पोलीसांच्या डीबी पथकाने वरिष्ठांच्या मार्गदर्शनाखाली तपासाची चक्रे फिरवण्यास मुळत तेशून केली. रात्रीच तिघा संशयीत मारेकज्यांना अटक करण्यात आली. त्यांना पोलिस नार्इक किशोर महाजन, रविंद्र बि-हाडे, श्रीकृष्ण देशमुख, उमाकांत पाटील, पोलिस कर्मचारी इश्वर भालेराव, प्रशांत परदेशी, रमन सुरळकर, समाधान पाटील, विकास सातादिवे, योगेश महाजन यांचे सहकार्य लाभले.

गते. मुळात भाडणाला आणि त्यातून खूनासारख्या घटनेला व नलक कागण प्रेसे ठवत अमल्याचेच या घटनेवर दिसन येते

परंतु गेल्या दोन दिवसांपासून ते घरी परतलेच नाहीत. त्यांच्या घरच्यांनी सर्व शोध घेटल्यानंतर त्यांच्या कुटुंबियांनी २८ ऑगस्ट रोजी नागपाडा पोलीस ठाण्यात ते हरवल्याची तक्रार दिली. मुंबई महानगरपालिकेत चांगल्या पदावर काम करणारा हा अधिकारी अचानक बेपत्ता झाल्याने नागपाडा पोलीसांनी या तक्रारींची गंभीर दखल घेतली. नागपाडा पोलीस ठाण्याचे वरीष पोलीस निरीक्षक सतीश कदम, पोलीस निरीक्षक दुष्यंत चव्हाण यांच्या मार्गदर्शनाखाली सहाय्यक पोलीस निरीक्षक संदेश मांजरेकर, पोलीस उपनिरीक्षक एकनाथ देसाई, बी.डी.जाधव, अनिल शिंदे या पथकाने तपास सुरु केला. पोलीसांनी याबाबत चौकशी सुरु केली. त्याचा मोबाईल तसेच त्यांच्या कार्यालयात, घरी त्यांचे मित्र, नातेवाईक हे सर्वची पोलीसांनी चौकशी करण्यात पोलिस पथकाला यश आले. मारेकन्यांनी मयत अल्टमश याच्या पोटावर, छातीवर जवळपास अकरा वार केले होते. मारेकन्यांना न्यायालयाने सुरुवातीला पोलिस कोठडी सुनावली. पोलिस कोठडीची मुदत संपल्यानंतर त्यांना पुन्हा न्यायालयात हजर केले असता न्या. मानकर यांनी त्यांना न्यायालयीन कोठडीत रवानगीचे आदेश देण्यात आले. समीर शेख, शाहरुख शेख, आमीर शेख, रमजान शेख व आदर्श गायकवाड असे सर्व मारेकी सध्या न्यायालयीन कोठडीत आहेत. डीवायएसपी गजानन राठोड यांच्या मार्गदर्शनाखाली या गुन्ह्याचा पुढील तपास पो.नि. दिलीप भागवत व त्यांचे सहकारी मंगेश गोटला करत आहेत. त्यांना पोलिस नाईक किशोर महाजन, रविंद्र बि-हाडे, श्रीकृष्ण देशमुख, उमाकांत पाटील, पोलिस कर्मचारी इश्वर भालेराव, प्रशांत परदेशी, रमन सुरळकर, समाधान पाटील, विकास सातांदिवे, योगेश महाजन यांचे सहकार्य लाभले.

अ नलॉकच्या काळात राज्यातील उद्योग धंदे हळू हळू सुरु होऊन राज्याची आर्थिक गाडी रुळावर येत असतानाच या काळात मोठ्या संख्येने लोक घराबाहेर पडू लागल्याने कोरोनाचं आणखी फैलाव झाला. जी रुग्ण संख्या नियंत्रणात येत होती ती पुन्हा वाढली आणि मुंबईत जून, जुलै सारखी परिस्थिती निर्माण झाली. त्यामुळे गुरुवारी मध्यारात्रीपासून मुंबईत पुन्हा एकदा संचारबंदी लागू करण्यात आली आहे. अर्थात त्याचा अनलॉकच्या प्रक्रियेवर काहीच परिणाम होणार नाही असे सरकारकडून कितीही सांगितले जात असले तरी ही संचारबंदी म्हणजे लॉकडाऊनची पूर्व तयारी आहे असे समजायला हरकत नाही. आणि तसे जर झाले तर राज्यात आणखी भयंकर स्थिती निर्माण होईल. कारण लॉकडाऊनचे भयानक दुष्परिणाम ज्या गोरगरिबांना भोगावे लागले आहेत त्यांच्यासाठी पुन्हा लॉकडाऊन म्हणजे एक प्रकारे मृत्यू घंटाच म्हणावी लागेल. शिवाय कोरोनाचे रुग्ण वाढले तर आरोग्य यंत्रणाही कोलमडून पडेल. कारण अगोदरच या आरोग्य यंत्रणेवर भयंकर ताण आहे, त्यात आणखी रोज दोन ते तीन हजार रुणांची भर पडू लागली. तर सगळ संपलच म्हणावं लागेल आणि म्हणूनच लवकरात लवकर कोरोनावरची लस येणे गरजेचे आहे. आम्हाला एकाच गोष्टीचे आश्र्य वाटते आणि ते म्हणजे पर ग्रहावर पाय ठेवण्याइतपत विज्ञानाने प्रगती केलीय असे असताना कोरोना वर लस शोधण्यात जगातल्या शास्त्रज्ञांना यश का येत नाही? कोरोना येवढा भयंकर आहे का? आणि तसे असेल तर पृथ्वी तलावरील मनुष्य जातीचा अंत निकट आलाय असेच म्हणावे लागेल. मग ज्या जगाने विज्ञानाच्या जोरावर एवढी प्रचंद

प्रगती केलीय त्या जगाने कोरोना समोर अक्षरशः हात टेक असेच असे समजायचे का? कारण जागतिक आरोग्य संघटना सांगतेय की कोरोनवर लस यायला आणखी २ वर्ष लागती तर आमचे आरोग्यमंत्री सांगत आहेत की जानेवारीच पहिल्या आठवड्यात लस येईल, आता खरे कोणा मानायचे? मात्र एक गोष्ट खरी आहे की येणारा काळ अत्यं भयंकर असेल तो किती माणसांचा बळी घेईल सांगता येण नाही. सरकारच्या एका चुकीमुळे देशावर आज ही परिस्थिती ओढवली आहे. पहिला लॉकडाऊन फसला आणि त्यानंतर पुढचे सगळे गणितच बिघडून गेले. त्यामुळे आता पुन्हा ज लॉकडाऊन केला आणि त्याची व्यवस्थित अंमलबजावाव सरकारला करता आली नाही तर कोरोनाच फैलावं थांबण नाही. त्यामुळे सरकारला यापुढे आणखी कठोर पावर उचलावी लागणार आहेत. मुंबई सारख्या शहरात सरकार भलेही संचारबंदी केलेली असली तरी एका विशिष्ट समाजाकाही लोक अजूनही सरकारचे नियम पाळत नाहीत. त्यांच मोहल्यामध्ये लहानथोर महिला, कुपीही मास्क वापरनाहीत. तसेच बिनधारस्त बाहेर फिरतात आणि पोलिस त्यांच्यावर कारवाई करीत नाहीत हे चित्र बदलायला हा सरकारने आता पोलिसांना थोड फ्रिडम द्यायला हवा, तर पोलिस मास्क न घालणाऱ्या लोकांवर किंवा सोशल डिंटेन्मेन पाळणाऱ्या लोकांवर प्रभावी कारवाई करू शक्तीतीव भारतात तबलिकी समाजाच्या लोकांनी मरकजचे आयोज

करून देशात कोरोना पसरवला आणि आता परिस्थिती हाताबाहेर गेलेली असताना सुद्धा सरकारचे नियम पाळायला तयार नाहीत. मास्क न घालता कुठेही फिरतात, कुठेही गर्दी करतात, कोणाचेही एकात नाहीत. त्यामुळे सरकार अजून किती दिवस यांच्या बाबतीत डोळेझाक करणार आहेत? पोलिसांनी आता सर्वात प्रथम याच लोकांकडे लक्ष द्यायला हवे. कारण हे लोक कुणाचही एकत नाहीत. सरकारच्या नियमांना, मुख्यमंत्र्यांच्या आव्हानाला फाटव्यावर मारून स्वतःच्याच धुंदीत कुठेही फिरत आहेत आणि अशा लोकांमुळे मुंबई सारख्या मोठ्या शहरात कोरोनाच प्रादुर्भाव वाढत आहे. त्यामुळे पुन्हा एकदा सरकारवर लॉकडाऊन करण्याची पाळी येणार आहे. त्यामुळे सरकारने केवळ सुरक्षेच्या दृष्टिकोनातूनच सरकारी नियम न पाळणाऱ्यांकडे बघावे आणि सरकारच्या कारवाईकडे कुणीही जाती धर्माच्या चष्म्यातून बघू नये. कारण कोरोना कुणाची जात धर्म बघून बळी घेत नाही. त्याने सगळ्याच जाती धर्माच्या लोकांचे बळी घेतले आहेत. तेंद्हा ज्यांच्यामुळे पुन्हा लॉकडाऊन करण्याची पाळी येणार आहे त्यांना आता तरी आवर घालावा. कारण हे जर असेच वागत राहिले आणि सरकारने त्यांच्याकडे दुर्लक्ष केले तर कोरोनाचा उद्रेक होऊ शकतो आणि त्याचे परिणाम कोट्यावधी निरोगी लोकांना भोगावे लागू शकतात. कारण कोरोन रुग्णांची संख्या जसजसी वाढतेय तसेतसा आरोग्य यंत्रणेवर ताण येतोय. रुग्णालये कोविड सेंटर अपुरे पडता

आहेत. त्यामुळे हे जर असेच राहिले तर पुढे कस होणार याची सरकारला चिंता लागून राहिलेली आहे. आरोग्याच्या संकटकाळात कुणीही जात धर्म पंथ भाषा याचा विचार करायचा नसतो, तर प्रत्येकाने आपली जबादारी ओळखून कोरोना विरुद्धच्या या लढाईत सामील व्हायचे आहे. त्यासाठी सरकारने ज्या काही उपाय योजना केल्या आहेत जे काही नियम घालून दिलेले आहे त्याचे काटेकोरपणे पालन करायला हवे. तरच आपण या संकटातून मुक्त होऊ शकतो. हे संकट दिवसेंदिवस गंभीर बनत चालते आहे. कारण यावर अजून औषध सापडलेले नाही. संपूर्ण जगातले कोरोन प्रतिबंधक औषधावर संशोधन करीत आहेत. काही देशांनी लस तयार केली आहे. पण त्याच्या चाचण्या पूर्ण व्हायला अजून काही काळ लागू शकतो. अशावेळी खबरदारी बाळगणे हाच कोरोनावर सर्वात परिणामकारक उपाय ठरू शकतो. शेवटी आपल्या आरोग्याची आपणच काळजी घ्यायला हवी. जोवर कोरोना प्रतिबंधक लस मार्केट मध्ये येत नाही, तोवर कोरोनापासून स्वतःला वाचवायला हवे. कारण हा सासर्जन्य रोग असल्यामुळे तो कधीही कुणालाही होऊ शकतो आणि कोरोनाचे विषाणू तोंडावाटे, नाकावाटे तसेच डोळ्यातून सुद्धा माणसाच्या शरीरात प्रवेश करू शकतात. त्यामुळेच सरकार मास्क वापरण्याची सक्ती करीत आहे. त्याला लोकांनीही तितकाच प्रतिसाद द्यायला हवा. अन्यथा नाईलाजाने जर सरकारने पुन्हा लॉकडाऊन केला तर पुन्हा सर्व व्यवहार बंद होतील. माणसांच्या दैनंदिनी जीवनावर मर्यादा येतील. अगोदरच चार महिन्याच्या लॉकडाऊनमध्ये लोकांनी खूप काही सहन केले आहे तशी वेळ पुन्हा येऊ नये.

दुसऱ्या लॉकडाऊनची चाहूल!

आता गरज संयमाची !



म राठा आरक्षण हा मराठा समाजाच्या दृष्ट॒न
किती जरी जिव्हाळ्याचा विषय असला तरी
सरकार आणि विरोधी पक्ष सोबत असताना मराठा
आरक्षणाची लाढाई निश्चितपणे जिंकता येईल असा
विश्वास मराठा समाजाला असायला हवा आणि
त्यासाठीची संयम राखुणे आवश्यक आहे. कारण सगळ्या
गोष्टी जेंव्हा तुमच्या बाजूने असतात तेंव्हा विनाकारण
रस्त्यावर उतरून आंदोलन करण्याची आवश्यकता नसते
आंदोलन केंव्हा केले जाते जेंव्हा सरकार तुमचे ऐकून
घेत नाही. सरकारकडून तुम्हाला न्याय मिळत नाही.
तेंव्हा आंदोलन करायला हरकत नाही. पण राज्यातील
मागील सरकारने प्रयत्नांची शर्थ करून मराठा आरक्षण
मुंबई उच्च न्यायालयातून मंजूर करून घेतले. तत्पूर्वी
विधिमंडळात मराठा आरक्षणाचा एकमताने ठाराव मंजूर
करून घेतला. आताचे सरकारही सर्वोच्च न्यायालयात
आरक्षण टिकवण्यासाठी प्रयत्नांची
शर्थ करीत आहे. मग सरकारच्या
विरोधात आंदोलने कशासाठी? केवळ
शक्ती प्रदर्शनासाठी जर हे सगळ केलं

आरक्षण जाहार कल तव्हा मुस्लिम समाजालहा पट ट
आरक्षण दिले होते. पण त्यांना दिलेले आरक्षण
टिकवण्यासाठी ना सरकारने प्रयत्न केला ना विरोधी
पक्षाने! त्यामुळे आरक्षणाच्या बाबतीत जर खारा अन्य
कोणावर झाला असेत तर तो मुस्लिम समाजावर त्यां
त्यांनी आंदोलन केले असते तर ते समजण्यासारखे होते
पण मराठा आरक्षणासाठी झाडून सगळे पक्ष आणि यंत्र
काम करीत असताना आणि मराठा आरक्षणाला मुस्लिम
समाजास कोणाचाही विरोध नसताना मराठा समाजाने
रस्त्यावर उतरून आंदोलन करणे योग्य नाही. त्यातून
विनाकारण तणाव निर्माण होऊ शकतो. तसेच कोरेनन
झुंजनाऱ्या पोलिस यंत्रणेवर दबाव येऊ शकतो. म्हणून
मराठा समाजाने संयम पाळला गरजेचे आहे. मराठा
आरक्षणाला सरकारने स्थगिती दिलेली नाही, तर सर्वे
न्यायालयाने स्थगिती दिली आहे. असे असताना

सरकार या प्रतिपादा आदिज्ञान
कशासाठी? कारण उद्या जर का
सर्वोच्च न्यायालयाला वाटले की
मराठा अंदोलक न्याय पालिकेचा
विरोधात आंदोलने करून न्यायपालिकेवर दबाव
टाकण्याचा प्रयत्न करीत आहे, तर त्याचा मराठा
आरक्षणाच्या घटना पीठासमोरच्या सूनवणीवर परिणाम
होऊ शकतो आणि कदाचित घटना पीठ मराठा
आरक्षणाच्या मुद्यावर वेगळा विचार करू शकते. हा
संभाव्य धोका लक्षात घेऊन मराठा अंदोलकांनी संयं
राखवा आणि न्यायालयीन लढाईत सरकारला सहकाऱ्य
करावे, यातच मराठा समाजाचे आणि मराठा आरक्षण
हित आहे.

जर कुणाचाही मराठा आरक्षणाला विराघ नाहा, त मग हे सगळं कशासाठी चाललं असा सवाल आज संपूर्ण महाराष्ट्र मराठा क्रांती मोर्चाच्या नेत्याना विचारतोय. आज महाराष्ट्रात वेगवेगळ्या विषयावरून विनाकारण वाद निर्माण केले जात आहेत. मग ते सुश सिंह राजपूत प्रकरण असो की कंगना प्रकरण असो. या फालतू प्रकरणांमुळे सरकारच लक्ष विचलित केलं जाईल. व्याजा कोपेना विकटच्या लटार्टिंग अर्थात्

जाह. तापा पाराना पिरळुव्या लढाइपर जपातप
परिणाम होऊ शकतो. अशात जर मराठा क्रांती मोर्चानं
रस्त्यावर उतरून आंदोलन केले तर सरकारच लक्ष
त्याकडे डायर्वट होईल. कारण शेवटी रस्त्यावरच्या
आंदोलनातून कायदा व सुव्यवस्थेचा प्रश्न निर्माण होत
असतो म्हणूनच न्यायालयाचा अंतिम निर्णय येईपर्यंत
मराठा समाजाने थोडा धीर धरावा. इतकी वर्ष धीर ध
आता आणखी काही महिन्यांचा तर सवाल आहे. शेव
सब्र का फल मोठा होता है हे मराठा आंदोलकांनी
ध्यानात ठेवावे.

(मोबाईल नंबर : ७०२१४७६१५३)

मनी मेकिंग अॅप: टाक्केबंदीच्या
काळात पैसे कमविण्याचा मार्ग

क रोना विषाणूच्या वाढत्या संसर्गामुळे माच्या
अखेरीपासून टाळेबंदी करण्यात आली.
टाळेबंदीमुळे सर्वच नागरिकांची आर्थिक घडी
कोलमडली. वर्क फ्रॉम होम' कामाच्या पद्धतीला
सुरुवात झाली. 'वर्क फ्रॉम होम'ची सुविधा नव्हतील
त्या नागरिकांच्या नोकच्या गेल्या, तसेच कंपनीत
आलेल्या आर्थिक अडचणीमुळेदेखील अनेकांच्या
नोकच्या गेल्या. घरातून काम करणाऱ्या व्यक्तींचे
पगार अर्धे झाले. अशावेळी घरबसल्या सोप्या
पद्धतीने पैसे कमावण्याकडे लोकांचा कल वाढला.
टाळेबंदी दरम्यान मनी मेकिंग ॲप्सच्या वापरात
मोठ्या प्रमाणात वाढ झाल्याचे दिसून आले.
टाळेबंदीच्या काळात वेगवेगळ्या जॉनरच्या
ॲप्सपैकी मनी मेकिंग ॲप सर्वाधिक डाऊनलोडेड
आणि वापरण्यात आलेले ॲप ठरले आहेत.



दिशायन

- टाळबदात अपचा वापर वाढला

एमपाएल, टपटप, इ-वार, बिंग कश, ‘बिंग टाईम’, ‘झूफीगोल्ड’, ‘लोको’, ‘प्लेमेंट’ इत्यादी गेमिंग अॅप आहेत. ‘टाईम्बक्स’, ‘पेडईरा’, ‘ग्रेबपॉइंट’, ‘झुमबक’ , ‘स्वॅगबक्स’, ‘बिरुरो’, ‘गुगल ओपिनियन रिवॉर्ड’ इत्यादी सर्वेक्षण अॅप आहेत. तर ‘मेकमनी’, ‘अर्नमनी’, ‘४फन’, ‘प्राईमकश’, ‘वनअॅड’, ‘पेबॉक्स’, ‘रोजाधन’, ‘ब्हैक्लिप’, ‘डेटाबाडी’, ‘मॅथकश’, ‘पॉकेटमनी’, ‘मूक्श’, ‘पर्कअॅप’, ‘रेडिओ अर्न’, ‘टॉपकिङ्ग’ इत्यादी अॅपमध्ये खेळ, सर्वेक्षण आणि इतर सर्व प्रकाराची कामे असतात. सर्व प्रकारचे अॅप विशिष्ट कालावधीनंतर अपडेट होतात, म्हणजेच पैसे कमावण्याचे नवे नवे मार्ग अॅपमध्ये आणले जातात. तसेच या सर्व अॅपमध्ये पैसे मिळतात याचा पुरावाही दिलेला असतो. हे अॅप अमेरिकी, युरोपीय, जपानी, कोरियन, चीनी तसेच भारतीय कंपन्याचे आहेत.

भारतामध्ये मार्च ते ऑगस्ट महिन्यांमध्ये मनी मेकिंग ॲपचा रोजचा वापर ०.२ ते ०.४ टक्क्यांवरुन १.६ ते १.८ टक्क्यांवर गेला आहे. वापरकर्ती व्यक्ती दिवसातून कमीत १२ ते २० वेळा ॲप उघडते असे दिसून आले. तर दिवसातून कमीत कमी २ तास आणि जास्तीत जास्त ९ तास वापर होत असल्याचे दिसते. हा वापर पाचपटीने वाढला आहे. टाळेबंदीच्या काळात ॲनलाईन मिर्टींग, मनोरंजन, ई-पेमेंट ॲपसह पैसे कमावणारे ॲप सर्वाधिक डाऊनलोड ॲप ठरले आहेत. जगभार या प्रकारचे ॲप दिवसाला ५० हजार वेळा डाऊनलोड झाले. तर भारतामध्ये दिवसाला साधारण ९ हजार ते २५ हजार वेळा हे ॲप डाऊनलोड झाल्याचे ट्रॅकिंग सॉफ्टवेअरमध्ये दिसून आले, ही माहिती डिजिटल व्यावसायिक सळ्वागार स्वागत रोय यांनी दिली.

- अँप वापरकत्यना कसे पैसे देते ? ●

या अँपच्या कंपन्यांना नागरिकांचा डेटा मिळतो. हा डेटा विकला जातो. गेम, व्हिडीओ बनविणाऱ्या कंपन्यांना गेम प्रदर्शित करण्यासाठी प्लॅटफॉर्म दिल्याचे पैसे आकारले जातात. तसेच रेडिओ, सर्वेक्षण, लेख इत्यादींची निर्मिती करण्याऱ्या कंपन्यांना प्लॅटफॉर्म दिल्याबद्दल पैसे आकारले जातात. या अँपमध्ये विविध अँप डाऊनलोड करण्याचे टास्क देण्यात येतात. म्हणजेच त्या अँपचे फसव्या अँपद्वारे माहिती मिळवून ती कोणालाही विकून किंवा स्वतः त्याचा फायदा घेऊन फसवणूक केली जाऊ शकते. त्यामुळे अँप डाऊनलोड करण्यापूर्वी प्ले स्टोअरवर अँपची सर्व माहिती वाचावी, गुगल रिझऱ्यू पाहावेत, किती जणांनी डाऊनलोड केले ते पाहावे, रेटिंग तपासावी, सुरुवातीला अँप वापरून मगच स्वतःची माहिती आणि बँक डिटेल्स भरावेत, असा सळ्या सामाजिक माध्यम विशारद अनुभव सहस्रबुद्धे यांनी दिला.

हे सासाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंपाऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशीगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विरार (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथून काशित केले. आरएनआय नं. एमएचएमएआर २०१२/४५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९, मोब.: ९८९०७९८८७३, कार्यकारी संपादक : गणेश मार्टड चव्हाण, सहसंपादक (मराठवाडा): राम पाटोळे, कायदेशीर सल्लागार : अॅड.अनिल सांडभेर. न्यायकक्षा-वसई. E-mail : crimesandhyavasai@gmail.com, whatsapp No. 9890718873 Website: www.crimesandhya.com

